

okolnosti, ktoré svedčí o tom, že obžalovaný nezamýšľal ze stroje stěžovatelova odňaté součástky ponechati trvale na svém stroji, totiž, že obžalovaný namontoval ony součástky na svůj stroj jen proto, aby jich použil k jízdě do Brna (aneb do Prahy) a že, když se s cesty té vrátil, namontoval zase ony součástky na stroj poškozeného. Tyto okolnosti vylučují úmysl věci odciziti, nutný pro skutkovou podstatu krádeže, a nemýlil se proto odvolací soud, když v jednání obžalovaného neshledal krádež, nýbrž pouze přestupek podle § 127 zák. o přest.

Čís. 4707.

Odňal-li páchatel' listinu osobe, oprávnenej k jej držbe, v úmyslu, aby odstránením listiny bolo znemožnené jej použitie, ide o utajenie listiny v smysle § 406 tr. zák. Nevyžaduje sa, aby z utajenia nastala skutočná škoda; stačí úmysel škodu spôsobiť.

(Rozh. zo dňa 4. mája 1933, Zm III 102/33.)

Obžalovaný M. M. kúpil od manželov Š. B. dom s kinom vo F. a predal Š-ovi svoj dom v B. O týchto dvoch právnych úkonoch boli sprostriedkovateľom F. T. spísané a zúčastnenými stránkami ako aj svedkami podpísané dve listiny, ktoré až do notárskeho uhodnovernenia podpisov podľa dohody strán mali zostať u F. T. Za niekoľko dní však zmocnil sa obžalovaný M. M. násilím týchto listín a odoprel ich vydať. Súdy nižších stolíc uznali za to obžalovaného vinným z prečinu padelania listín podľa § 406 tr. zák.

Na jvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovaného zčasti odmietol, z časti zamietol.

Z dôvodov:

Na základe dôvodu zmätočnosti podľa č. 1 a) § 385 tr. p. tvrdí sťažovateľ, že listiny nezatajil a že nemal ani úmysel listiny utajiť, pretože ich síce po prečítaní ako ich spolumajiteľ u seba zadržal, avšak v priebehu stopovania ich na policajnom komisariáte vydal a sa zaviazal, že smluvy deponuje u právneho zástupcu Dr. H. Zmätočná sťažnosť není oprávnená. Správne dovodil vrchný súd, že zistené jednanie obžalovaného, ktorý dve kúpopredajné smluvy, ktoré mali podľa dohody strán zostať u F. T. v držaní do 7. decembra, kedy mali byť podpisy kontrahentov uhodnovernené verejným notárom, násilím vytrhol z ruky F. T., ich odniesol a vrátiť sa zdráhal, padá pod pojem utajenia, lebo listiny boli odňaté z moci k ich drženiu oprávnenej osoby a odňatie sa stalo v úmyslu, aby odstránením listín bolo znemožnené ich použitie, tedy aby listiny boli utajené. Okolnosť, že obžalovaný listiny nezničil a že ich na policajnom komisariáte na úradné vyzvanie vydal, nepodvracia pojem utajenia, pretože zničenie listín není potrebné k pojmu utajenia a tvorí naopak samostatný spôsob spáchania prečinu podľa § 406 tr. z. Zákon nežiada, aby z utajenia nastala skutočná škoda, lež žiada len úmysel spôsobiť druhému utajením listiny škodu. Tento úmysel vrchný súd správne dovodil a stačí tu odkázať sťažovateľa na tieto

správně důvody vrchného soudu. Obžalovaný tvrdí, že jeho jednání by mohlo zakládat len pokus přečinu podľa § 406 tr. z., ktorý však není podľa odst. 2 § 65 tr. z. trestný, pretože kúpopredajné smluvy síce odňal a u seba zadržal, avšak neodmietol ich predložiť, lebo ich na policii aj vydal. Tým uplatňuje sťažovateľ zrejme zmätok podľa č. 1 b), resp. 1 c) § 385 tr. p. Zmätočná sťažnosť je však bezzákladná. Pretože trestný čin bol dokončený už úmyselným utajením listín, nemôže okolnosť, že obžalovaný na policii kúpopredajné smluvy na úradnú výzvu vydal, jeho jednanie kvalifikovať ako pokus utajenia listín a založiť jeho beztrestnosť.

Čís. 4708.

Ustanovením § 222 tr. zák. se trestá bezvysledné navádění ke křivému svědectví. Došlo-li skutečně ke křivé výpovědi svědecké, jest použití ustanovení o návodu podle § 69 č. 1 tr. zák. Navádění ke křivému svědectví jest trestati podle § 222 tr. zák. i tehdy, svědčil-li svědek sice křivě, avšak svoji křivou výpověď přísahou nepotvrdil.

(Rozh. ze dne 4. května 1933, Zm IV 114/33.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti M. B. a spol., obžalovaným ze zločinu podle § 222 tr. z., zamítl zmateční stížnosti obžalovaného M. B. a L. A.

Důvody:

Proti rozsudku vrchního soudu ohlásili a provedli obžalovaní M. B. a L. A. zmateční stížnosti podle čís. 1 a), c) § 385 tr. ř. Stěžovatelé dovozují, že podle skutkového zjištění nižších soudů spoluobžalovaný N. H. v řízení o obnově odvolal jako svědek svoji dřívější výpověď, učiněnou v základním řízení, v němž byl spoluobžalovaným, že se falešnou výpovědí svědeckou v řízení o obnově, kterou však přísahou nepotvrdil, dopustil přečinu nadržování podle § 374 tr. zák. a že návod k tomuto přečinu není podle § 378 tr. z. u obžalovaných trestný, poněvadž nadržovali svému blízkému příbuznému, H. B-ovi, který je synem M. B. a vnukem L. A. Zmateční stížnosti jsou bezpodstatné.

Zločinu podle § 222 tr. zák. se dopustí, kdo hledí někoho přiměti v trestní věci ke křivému svědectví. Tímto ustanovením má být trestáno bezvysledné svádění ke křivému svědectví. Došlo-li však skutečně ke křivé výpovědi svědecké, přicházející k platnosti ustanovení tr. zák. o návodu podle § 69 č. 1 tr. zák. a nelze ustanovení § 222 tr. zák. upotřebiti. Hledíc k tomu, že svědecká výpověď, byť i falešná, dokud nebyla potvrzena přísahou, nepřichází v úvahu ani jako pokus křivého svědectví, jest návod ke křivému svědectví trestati podle § 222 tr. zák., a to i tehdy, když navedený křivě svědčil, avšak výpověď tuto přísahou nepotvrdil, neboť v takovém případě nedošlo vlastně ke křivému svědectví, ani k jeho pokusu, nýbrž jen k bezvyslednému svádění ke křivému svědectví ve smyslu hlavy XII. tr. zák. Činnost obžalovaných, kteří hleděli N. H-a přiměti k tomu, aby v řízení o obnově jako svědek